

متن پرسش

سلام استاد: به خاطر مزاحمتم عذر خواهم: اینکه فرمودید سوالی که پرسیدم یک سوال جدی متوسط است به جهت نارسا بودن سخن و نقص در نوع نوشتار فرمودید یا به جهت محتوای سوال؟ اگر در نوع نوشتار نقص هست آیا می فرمایید این به خاطر همان متوسط بودن سطح تفکر است؟ و اگر هم این پرسش صرفا در محتوا متوسط است برایم سوالی پیش آمد: استاد بنده این پرسش خود را که قبلا نسبت به آن صرفا اطلاعاتی به جهت مطالعه داشتم و بعدا هم که نسبت به آن دردمندانه خودآگاهی داشتم زبان بیان نداشتم و وقتی حس کردم زبانی برای بیانش برایم پیدا شد شروع کردم به نوشتنش که خدمتتان ارسال کردم و استاد بنده این پرسش و یافتنم را در حالات مختلف از زبان شما و استاد داوری و... آن هم به عنوان اساسی ترین پرسشهایتان شنیدم (نمونه اش نوشته های شما و دکتر داوری و عبد الجواد موسوی) اما حال که خود به صورتی دیگر و دردمندانه این سوال برایم پیش آمده و آن را بیان کردم و اتفاقات دیگری را در مواجهه با این پرسش پیش روی خود دیدم که واقعا حیرت مرا نسبت به زبان، انحطاط این دوران نسبت به زبان و دفن شدن معانی در پیش مخاطب نسبت به آن چیزی که ارده کرده بودیم؟؟؟؟ و به این خودآگاهییم شدید تر شد که «بنده هرآن چه در آن متن گفتم هیچ کدام آن نبود که گفتم»

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هم می‌توان مخاطب متوسط باشد و جوابی متوسط به موضوع بدهد و هم می‌تواند مخاطب متوسط نباشد، ولی جواب متوسط بدهد. و هم می‌شود زبان ارائه‌ی سؤال، ظرفیت جواب متعالی نداشته باشد. و این حالت اخیر به جهت شاعرانه و چندلایه‌نبودن سؤال خواهد بود. نمونه‌اش همین نوشته که جنبه‌ی متافیزیکی آن بر جنبه‌ی شاعرانه‌بودن آن غلبه دارد تا جایی که نمی‌دانم با چه عقلی آن را بفهمم؟ با عقل استدلالی و یا با عقلی که اشارات را درک می‌کند؟ قبول دارم دوران، دوران در عسرت‌بودن زبان شاعرانه است، ولی نه برای بنده و جنابعالی که موضوعات‌مان برای ظهور در این تاریخ به صحنه آمده است، نه آن‌که قصه‌ی مفاهیم گذشته را بخواهد بیان کند. موفق باشید